

د روت کتاب

الیمک او د هغه کورنی موآب ته کډه کوي

١-٢ د هغه زمانې څخه مخکې چې پادشاهانو په اسراییلو باندې حکومت کاوه، یو سړی چې الیمک نومېده او د افراتې د خېلخانې څخه ؤ، د یهودا د سیمې د بیت لحم په ښار کې اوسېده. د هغه ښځه نعومي نومېده او دوه زامن یې محلون او کیلون وو. خو کله چې په ځمکه کې قحطي وه، دوی د موآب هېواد په لور کډه وکړه چې هلته واوسي. هغه مهال چې دوی هلته وو، ٣ الیمک مړ شو او نعومي د دوو زامنو سره یوازې پاتې شوه. ٤ وروسته د نعومي زامنو موآبي ښځې وکړې. د یوې نوم عرفه او د بلې نوم روت ؤ. وروسته له هغه چې هغوی هلته نژدې لس کاله واوسېدل، ٥ محلون او کیلون هم مړه شول. نو اوس نعومي مېړه او زامن دواړه نه درلودل.

نعومي او روت بیت لحم ته راځي

٦-٧ کله چې نعومي واورېدل چې څښتن خپلو خلکو ته په ښو فصلونو سره برکت ورکړ، هغې د خپلو نړیاندو سره تیاري وکړه چې موآب پرېږدي او د یهودا خاورې ته لاړه شي. هغه وخت چې دوی په خپله لار روانې وې ٨ نعومي خپلو دواړو نړیاندو ته وویل: <ځئ هره یوه د خپلو میندو کورونو ته لاړې شئ، زما څښتن دې ستاسو سره خپله مهرباني وکړي لکه څنګه چې تاسو ما او زما مړو سره مهرباني وکړه. ٩ خدای دې تاسو هرې یوې ته بل مېړه او کور درکړي.>

نعومي دوی ښکل کړې. هغوی په لوړ اواز سره وژړل ١٠ او وېي ویل: <نه، مونږ غواړو چې تا سره لاړې شو او د ستا د خلکو په منځ کې واوسو.>

۱۱) مگر نعومي په خواب کې وويل: <زما لونیو، تاسو ولې خپلو کورونو ته نه ستنېږئ؟
زما سره ستاسو تگ تاسو ته څه گټه رسوي؟ تاسو فکر کوئ چې زه به نور زامن راوړم
ترڅو د هغوی سره تاسو ودونه وکړئ؟> ۱۲) بېرته کور ته لاړې شی زما لورگانو، ځکه چې
زه ډېره زړه یم او بیا د واده کولو وړ نه یم. حتی که چېرې زه نن شپه هم واده شم او زامن
وزېږوم، ۱۳) نو آیا تاسو به هغوی ته صبر وکړئ چې هغوی زلمي شي او تاسو سره واده
وکړي؟ نه، زما لورگانو! ژوند ماته ستاسو په پرتله ډېر سخت دی، ځکه چې څښتن اوس په
ما دا سخته راوستې ده.>

۱۴) دوی بیا وژړل او عرفې خپله خوانبې د مخه بڼې په وخت کې ښکل کړه، خو روت د
هغې لمن پرېښوده. ۱۵) نعومي بیا روت ته وويل: <گوره ستا يوور بېرته خپلو خلکو او
خپل خدای ته ځي! ته ولې هغې سره نه ځي؟>

۱۶) روت په خواب کې وويل: <ماته مه وايه چې تا پرېږدم او کور ته ستنه شم! زه به
هلته ځم چېرته چې ته ځي او زه به هلته اوسېږم چېرته چې ته اوسېږي. ستا خلک به زما
خلک وي او ستا خدای به زما خدای وي.> ۱۷) زه به هلته مړه کېږم چېرته چې ته مړه
کېږي او هماغه به ښخېږم. څښتن دې ماته د ټولو نه درنده سزا راکړي که چېرې د مرگ نه
پرته سره جلا شو.>

۱۸) کله چې نعومي وليدل چې روت کلکه اراده کړې چې هغې سره لاړه شي، نو نعومي
هغه نوره مجبوره نه کړه چې بېرته لاړه شي.

۱۹) هغوی دواړه بیت لحم ته ورسېدلې او د ټول ښار خلک خوشاله شول او ښځو د يو
بلي څخه وپوښتل: <آیا دا په رښتیا نعومي ده؟>

۲۰) بیا هغې دوی ته وويل: <له دې وروسته ما نعومي مه بولي! ما مارا بولي، ځکه چې

مطلق قادر خدای زما ژوند تريخ کړی دی. (۲۱) ما هرڅه درلودل کله چې زه لارم، خو خښتن زه بېرته تش لاس راوستلې يم. څنگه تاسو کولی شئ بياهم ما نعومي وبولئ؟ اوس مطلق قادر خښتن زما په ضد شوی دی او زما ژوند يې ډېر سخت کړی دی. <

(۲۲) نو په دې ډول نعومي د خپلې موآبي نړور سره د موآب څخه بېرته راغله. دوی په داسې حال کې بیت لحم ته راوړسېدلې چې د اوربشو لوونه په پیلېدو وو.

روت د بوغز په پټيو کې کار کوي

۲ (۱) نعومي يو شتمن او مهم خپلوان درلود چې بوغز نومېده څوک چې د هغې د مېړه اليملک د کورنۍ څخه ؤ. (۲) يوه ورځ روت نعومي ته وويل: <که ستا خوښه وي زه به پټيو ته لاړه شم او هغه وږي به راټول کړم چې د لوگرو څخه پاتې شوي دي. زه باور لرم داسې يو څوک به پيدا کړم چې ماته د دې کار د کولو اجازه راکړي.>

نعومي ځواب ورکړ: <ه لورې لاړه شه.>

(۳) نو روت پټيو ته لاړه، د لوگرو پسې روانه شوه او هغه وږي يې راټولول چې د دوی څخه به پاتې کېدل. د تصادف له مخې هغه د بوغز په پټيو کې وه.

(۴) څه وخت وروسته بوغز په خپله د بیت لحم نه راغی او لوگرو ته يې وويل: <خښتن مو مل شه!>

هغوی ورته په ځواب کې وويل: <تا دې خښتن خوشاله کړي.>

(۵) بوغز د لوگرو د مشر څخه پوښتنه وکړه: <هغه ځوانه ښځه څوک ده؟>

⑥ سړي په ځواب کې وويل: <دا هغه موآبى بنځه ده څوک چې د نعومي سره د موآب نه راغلي ده. ⑦ هغې زما څخه اجازه وغوښتله چې لاره شي او هغه وري راتول کړي کوم چې د لوگرو څخه پاتې کيږي. او هغې پرته له يوې شپې دمې څخه ټول سهار کار کړى دى.>

⑧ نو بيا بوغز روت ته ورغى او ويې ويل: <زه فکر کوم تاته به دا ډېره بڼه وي چې د بل چا په پټيو کې وري راتول نه کړي. ته همدلته د بنځو سره پاتې شه ⑨ او زما په پټيو کې د لوگرو پسې وري راتول کړه. ما سړيو ته امر کړى چې تا ونه ځوروي او هرکله چې تېرې کېږي، د هغو منگيو څخه اوبه څښلى شي چې هغوى ډک کړي دي.>

⑩ روت ځمکې ته د درناوي سر تپت کړ او ويې ويل: <ته پوهېږې چې زه د بل هېواد څخه راغلي يم. ته ولې زما سره دومره نېکي کوي؟>

⑪ بوغز په ځواب کې وويل: <ما د ټولو هغو شيانو په هکله اورېدلي دي چې تا د خپلې خوانبې دپاره د خپل مېړه د مرگ څخه وروسته ترسره کړي دي. زه پوهېږم چې څنگه تا خپله مور او پلار او خپل هېواد پرېښودل او څنگه ته راغلي ترڅو د داسې خلکو په منځ کې واوسېږې چې تا پخوا هيڅ نه پېژندل. ⑫ زه دعا کوم چې څښتن دې د دې کار دپاره تاته اجر درکړي. د اسراييلو څښتن خداى چې تا ورته پناه وروړې ده د دې کار پوره اجر درکړي.>

⑬ روت په ځواب کې وويل: <بناغليه دا ستا ډېره نېکي ده چې ته ما سره ډېره په مهربانۍ سره خبرې کوي او زما هرکلى کوي، زه حتى^۱ ستا د يوې وينځې برابره هم نه يم.>

⑭ د ډوډۍ خوړلو په وخت کې بوغز روت ته وويل: <راځه مونږ سره ډوډۍ وخوره. لږه ډوډۍ واخله او په سرکه کې يې لنده کړه.> هغه د لوگرو سره کښېناستله او بوغز هغې

ته وريتي شوې غلې دانې ورکړې، روت چې څومره غوښتل ويې خوړې او لږې ورڅخه پاتې هم شوې. (۱۵) وروسته د هغې چې روت د وږو د راټولولو دپاره لاره، بوغز خپلو سړيو ته وويل: <هغه پرېږدئ چې د گېډيو څخه هم وږي واخلي. (۱۶) د گېډيو څخه هم يو څه وږي راوباسئ او ورته يې پرېږدئ او د هغې سره سختې خبرې مه کوي!>

(۱۷) نو روت په پټيو کې تر ماننامه پورې کار وکړ. د وږو د ټکولو څخه وروسته هغه يوه لويه ټوکړۍ ډکه کړه. (۱۸) هغې دا وږي ښار ته يوړل او خپلې خوانښې ته يې وروښودل چې څومره يې راټول کړي وو. روت هغه ډوډۍ هم ورکړه کومه چې د غرمې نه پاتې شوې وه. (۱۹) نعومي وويل: <تا نن چېرته او د چا په پټيو کې کار وکړ؟ خدای دې هغه سړي ته برکت ورکړي چې ستا سره يې ډېره ښه رويه وکړه!>

بيا روت هغې ته وويل: <ما د يو سړي په پټيو کې کار وکړ چې بوغز نومېده.>

(۲۰) نعومي په ځواب کې وويل: <څښتن دې بوغز ته برکت ورکړي! څښتن تل د مړو او ژونديو سره وفادار دی.> نعومي زياته کړه: <بوغز زمونږ د هغې نژدې خپلوانو د ډلې څخه دی څوک چې زمونږ ساتنه کوي.>

(۲۱) روت هغې ته وويل: <بوغز حتی 'ماته وويل چې د لو د پای پورې زما د لوگرو سره وږي راټولوه.>

(۲۲) نعومي په ځواب کې وويل: <زما لورې دا ښه خبره ده چې ته د هغو ښځو سره وږي راټول کړې څوک چې د بوغز په پټيو کې کار کوي، ځکه کېدای شي د بل چا په پټيو کې ستا سره بد سلوک وشي!> (۲۳) نو بيا روت د کار کولو په وخت کې نورو ښځو سره نژدې اوسېده. روت تر هغه وخته پورې په پټيو کې کار کاوه ترڅو چې ټولې اوربشې او غنم ورپيل شول. او په دې ټوله موده کې هغه د خپلې خوانښې سره اوسېده.

د روت دپاره د نعومي پلان

۳ (۱) څه موده وروسته نعومي روت ته وويل: <ای زما لورې زه بايد ستا دپاره مېړه پيدا کړم، هغه به تاته کور درکړي او په تا به پام کوي. (۲) ته پوهېږې چې بوغز زمونږ خپلوان دی او تا وږي د هغو بنځو سره راټول کړي څوک چې د هغه دپاره کار کوي. گوره، نن شپه به هغه په درمند باندې اوربشې بادوي. (۳) اوس ولامبه او لږ عطر په ځان واچوه، بيا خپلې بڼې جامې واغونډه او درمند ته لاړه شه. خو ترڅو پورې چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزگار نه وي، خپل ځان مه وربنکاره کوه. (۴) وگوره چې هغه چپرته ځملي، بيا کله چې هغه ویده شي، پښې يې لوڅې کړه او د هغه پښو سره پرېوزه. بيا به هغه تاته ووايي چې څه وکړه.>

(۵) روت په ځواب کې وويل: <څه چې ته وايي هماغسې به وکړم.>

(۶) نو روت درمند ته لاړه او هماغسې يې وکړل څرنگه چې خواښې يې ورته ويلي وو.
(۷) وروسته له خوړلو او څښلو نه بوغز د خوشالي احساس کاوه، هغه لاړ او د غلو دانو د ډېرې تر څنگ ویده شو. روت غلې غلې ورنژدې شوه، هغې د بوغز پښې لوڅې کړې او د هغه پښو سره پرېوته. (۸) د نيمې شپې په شاوخوا کې، بوغز ناڅاپه راويښ شو او ډېر حيران شو چې خپلو پښو سره يې بنځه وليده. (۹) هغه پوښتنه وکړه: <ته څوک يې؟>

هغې په ځواب کې وويل: <بناغليه زه روت يم ستا د پښو خاورې. ته زما هغه خپلوان يې چې په ما پام وکړې، نو ته ما سره واده وکړه.>

(۱۰) بوغز په ځواب کې وويل: <څښتن دې تاته برکت درکړي! ته اوس د خپلې خواښې سره د ټولې مرستې څخه هم لا زياته وفاداري ښايې. تا کولی شول چې د ځان دپاره دې يو ځوان شتمن يا غريب سړی لټولای وای، خو تا داسې ونه کړل. (۱۱) اوس فکر مه کوه،

زه به همداسې وکړم څنگه چې ته غواړې. په ښار کې ټول ستا درناوی کوي. (۱۲) دا رښتیا ده چې زه ستا نژدې خپلوان یم چې باید درباندي پام وکړم. خو بل څوک هم شته چې هغه ستا ډېر نژدې خپلوان دی. (۱۳) تر سهار کېدو پورې دلته پاتې شه، بیا به زه ځان پوه کړم که چېرې هغه راضي شي چې ستا مسئولیت په غاړه اخلي او که نه. که هغه راضي نه شو، نو زه په ژوندي خدای قسم خورم چې زه به په خپله ستا مسئولیت په غاړه واخلم. اوس خمله تر سهار پورې پاتې شه.

(۱۴) روت بیا پرېوت، خو هغه د رڼا کېدو نه مخکې راوینښه شوه، ځکه بوغز نه غوښتل چې بل څوک پوه شي چې روت هلته وه. (۱۵) بیا بوغز ورته وویل: <خپله چینه خوره کړه> او هغه پکښې تقریباً شل کیلوګرامه غلې دانې ورواچولې او د هغې په اوږه باندي یې کېښودله.

روت بېرته ښار ته راغله (۱۶) او چې کله کور ته راوړسېده نو خوانېې ورڅخه پوښتنه وکړه چې <لورې، څه وشو؟>

روت ورته ټول هغه څه وویل چې بوغز د هغې دپاره کړي وو. (۱۷) هغې زیاته کړه: <بوغز ماته وویل چې زه باید تاته تش لاس رانه شم نو همدا و چې ماته یې دا ټولې اوربشې راکړې.>

(۱۸) نومي روت ته وویل: <زما لورې اوس صبر کوه ترڅو معلومه شي چې څه پېښېږي. بوغز به نن تر هغې آرام ونه کړي ترڅو یې چې دا موضوع نه وي حل کړې.>

د روت او د بوغز واده

٤ ﴿١﴾ بوعز د غونډې ځای ته چې د بنار د دروازې سره و لار او هلته کښېناست. کله چې د الیملک زیات نژدې خپلوان راغی، نو بوعز هغه ته بلنه ورکړه چې راشي او کښېني نو هغه همداسې وکړل. ﴿٢﴾ بیا بوعز د بنار لسو مشرانو ته بلنه ورکړه چې په هغه ځای کې کښېني او هغوی همداسې وکړل. وروسته له دې چې هغوی کښېناستل، ﴿٣﴾ بوعز خپل خپلوان ته وویل: <اوس چې نعومي د موآب څخه بېرته راغلې، هغه غواړي چې هغه پتی چې زمونږ د خپلوان الیملک ملکیت و څرخ کړي. ﴿٤﴾ زه تاته دا ځکه وایم چې ته د هغه د ټولو نه نژدې خپلوان یې او ته دا حق لرې چې دا ملکیت واخلي، که چېرې ته غواړي کولی شې چې دا همدا اوس واخلي. دا لس مشران او دا نور چې دلته ناست دي دا به شاهدان وي. خو که چېرې ته دا ملکیت نه غواړي بیا ماته ووايه، ځکه ستا نه وروسته بیا زه مستحق یم.>

دې سړي په ځواب کې وویل: <زه به یې واخلم.>

٥ ﴿٥﴾ بوعز وویل: <ډېره بڼه ده، خو که چېرې ته دا پتی د نعومي نه اخلي بیا به د موآبي کونډې روت سره واده هم کوې، ترڅو پتی بېرته د هغې د مړ شوي مېړه کورنۍ کې پاتې شي.>

٦ ﴿٦﴾ سړي په ځواب کې وویل: <که چېرې داسې خبره وي بیا زه نه غواړم چې دا ملکیت واخلم، ځکه چې هغه به زما خپل ملکیت کې څه ستونزه راپیدا کړي. ته یې په خپله واخله، زه یې نه شم اخیستلی.>

٧ ﴿٧﴾ په هغو ورځو کې که چېرې چا د خپل ملکیت حق بل چاته سپاره، خپله خپلې به یې د تصدیق په ډول ورکوله. ﴿٨﴾ نو وروسته له دې چې سړي موافقه وکړه چې بوعز پرېږدي چې دا ملکیت واخلي، هغه خپله خپلې وویستله او بوعز ته یې ورکړه.

٩ نو بيا بوغز مشرانو او نورو حاضر و کسانو ته وويل: <نن تاسو ټول د دې خبرې شاهدان ياستئ چې ما د نومي څخه هغه ملکیت واخيست کوم چې د الملک او د هغه د دوو زامنو په نوم ؤ، چې کليون او محلون نومېدل. (١٠) برسېره پردې تاسو د دې خبرې شاهدان ياستئ چې زه به روت سره چې د محلون کونډه ده واده وکړم. په دې توگه به دا ملکیت د محلون د کورنۍ په نوم وساتل شي او د هغه نوم به په خپلو خلکو او خپل ښار کې په ياد پاتې شي.>

١١ د ښار مشرانو او نورو خلکو چې هلته وو، وويل: <مونږ د دې خبرې شاهدان يو او مونږ دعا کوو چې څښتن دې ستا ښځې ته ډېر اولادونه ورکړي، څنگه يې چې د يعقوب ښځو راحيل او ليه ته ورکړي وو. ته دې د افراطي په خپلخانه کې شتمن او د بيت لحم په ښار کې مشهور سړی شي. (١٢) د دې ځوانې ښځې څخه چې ستا اولادونه پيدا شي، هغوی دې ستا کورنۍ د فارص د کورنۍ په څېر مشهوره کړي چې د تامار او يهودا زوی ؤ.>

بوغز او د هغه اولاده

١٣ نو بوغز روت خپل کور ته د خپلې مېرمنې په توگه بوتله. څښتن هغې ته برکت ورکړ، هغه او میدواره شوه او زوی يې پيدا شو. (١٤) د هغه له زېږېدو څخه وروسته، ښځو نومي ته وويل: <د څښتن ستاينه وکړه. نن هغه تاته لمسی درکړی چې په تا پام وکړي. مونږ دعا کوو چې دا هلک دې لوی شي او په اسراييلو کې دې نامتو شي. (١٥) ته خپلې زېږور ته گرانه يې او تا سره يې د اووه زامنو څخه ډېر ښه کړي دي. اوس يې تاته لمسی هم درکړ څوک به چې تاته نوی ژوند راوړي او هغه به ستا په آخر عمر کې ستا ساتنه کوي.> (١٦) نومي ماشوم واخيست، په غېږ کې يې ونيو او د هغه ساتنه يې وکړه. (١٧) گاونډيو ښځو د هغه نوم عوبيد کېښود او ويل به يې چې د نومي هلک پيدا شوی دی.

کله چې عوبيد لوی شو د هغه یو زوی پیدا شو چې یسی نومېده او یسی بیا وروسته د داود پلار شو. (۱۸) - (۲۲) دا د فارص څخه نیولې تر داود پورې د هغوی شجره ده: حصرون د فارص زوی ؤ، رام د حصرون زوی ؤ، عمیناداب د رام زوی ؤ، نحسون د عمیناداب زوی ؤ، سلمون د نحسون زوی ؤ، بوعز د سلمون زوی ؤ، عوبيد د بوعز زوی ؤ، یسی د عوبيد زوی ؤ او داود د یسی زوی ؤ.